

Τούς πονείς τούς φτωχούς; (Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Άργά τὰ ἀνοιξε τὰ μάτια του ὁ πλούσιος! Τότε πού εἶδε στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ τόν Λάζαρο! Τόν ἄνθρωπο, πού καταδεχόταν οὔτε νά τοῦ ρίξει μιά ματιά, ὅταν τόν εὔρισκε νά περιμένει ἔξω ἀπό τήν πόρτα του!

Καί τότε τό κατάλαβε καλά, τί σημαίνει ἐκεῖνο, πού λίγο πρὶν ποτέ δέν θέλησε νά τό καταλάβει.

Στήν κόλαση βρέθηκε ὑποχρεωμένος, θέλοντας καί μή, νά κάμει ἕναν ἀπολογισμό. Ἐκεῖ, ἀναγκάσθηκε νά ψάξει νά ἰδεῖ, τί τοῦ εἶχε γίνει ἀφορμή νά χάσει, ἢ κακή του ἐκείνη διάθεση, πού δέν τόν ἄφηνε νά ἰδεῖ στό πρόσωπο τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου τόν «πλησίον» του: δηλ. ἕναν συνάνθρωπο, πού ἔπρεπε νά τόν περιμένει ὅτι μποροῦσε κάποτε νά βρεθῇ καί ὁ ἴδιος στήν θέση του· καί εἶχε γι' αὐτό χρέος νά τόν

συμπονάει.

Ἄς ρίξωμε μιά ματιά στήν ἄθλια κατάσταση, πού εἶχε βρεθῆ τότε ὁ πλούσιος. Τώρα εἶχε φθάσει στό ἄκρο ἀντίθετο! Τότε εἶχε μεγάλη ἀφθονία. Τότε γλεντοῦσε, ὅσο πιό καλά μποροῦσε. Τώρα τά εἶχε χάσει ὅλα. Καί ὅσο πιό πολύ σκεπτόταν τήν μεγάλη ἀντίθεση, τόσο πιό πολύ τόν ἔτσουζε. Καί γι' αὐτό εἶπε: «Πατέρα, Ἀβραάμ, λυπήσου με. Καί στείλε τόν Λάζαρο, νά ἴβουτήξει!» ἔστω καί ἕνα δάχτυλό του σέ νερό, νά μοῦ δροσίσει λίγο τήν γλώσσα· γιατί ὑποφέρω πολύ μέσα σέ αὐτές τίς φλόγες» (Λουκ. 16,24).

Ἀπό τά λόγια αὐτά, ἀσφαλῶς δέν πρέπει νά βγάλωμε τό συμπέρασμα, ὅτι ἀρκεῖ ἀκεῖ μιά σταγόνα νερό, γιά νά ἀνακουφίσει καί νά δροσίσει. Τά λόγια αὐτά μᾶς λένε μόνο, ὅτι ἐκεῖνοι πού ἔχουν πολλές ἀμαρτίες, ἐκεῖ θά ὑποφέρουν πολύ, ἐκεῖ θά ταλαιπωρηθοῦν πολύ· ἀπό τήν φοβερή ἐκείνη φωτιά· ἀπο τήν αἴσθηση τοῦ βάρους τῆς ἀμαρτίας τους.

Ἀπό τά λόγια αὐτά τοῦ πλουσίου, μαθαίνουμε μόνο ὅτι:

Στήν τελική κρίση τοῦ Κυρίου ἡ ποινή θά εἶναι κάτι τό ἀνάλογο μέ τήν ἐσωτερική μας ἀθλιότητα.

Ὁ πλούσιος, σπρωγμένος ἀπό τήν ἄθλια κατάσταση στήν ὁποία βρισκόταν, ἀναγκάστηκε νά ζητήσῃ μιά σταγόνα νερό!

Ἐδῶ στήν γῆ, σπρωγμένος ἀπο τήν φιλαργυρία καί ἀσπλαχνία του, εἶχε καταστήσει νά μή δίνει οὔτε μιά σταγόνα νερό!

Ἄραγε μποροῦσε ποτέ, νά βρεθεῖ γι' αὐτόν κατάσταση πιό δίκαιη, μέχρι τίς τελευταῖες της λεπτομέρειες καί ταυτόχρονα πιό ὀδυνηρή;

Ζητάει μιά σταγόνα νερό!

Ποῖος;

Ἐκεῖνος, πού στόν φτωχό δέν ἔδινε οὔτε ψίχουλο ψωμί.

Τόν ἔκαμε ὁ Θεός, νά ποθήσῃ σταγόνα νερό! Γιά νά τόν κάμει νά καταλάβει, τί φοβερό πρᾶγμα εἶναι ἡ φτώχεια. Καί ποσο χρειάζεται νά εἴμαστε πονετικοί στήν φτώχεια.

Μετάφρ.: Ἀρχιμ. Α.Μ.

Πηγή: agiazoni.gr